

(ס"א דהא בהאי לעילא) ולעילא כלא בחד מתקלא סלקא. לא שני, ולא ישתני, פמה דכתיב, (מלאכי א) אני יי' לא שניתני. אמר רבי יהודה, פלהון בוצינין גהירין מחד, ומחד תליין, ובוצינין אינהו חד פלא. דהא לא בעו לאתפרשא, ומאן דפריש לון, פאלו אתפרש מן חיי עלמא.

אמר רבי יצחק, פתיב (ישעיה ג) ונתתי נערים שריהם ותעלוילים ומשלו בם, היינו דכתיב, (שמות כה) ועשית שנים פרכים זהב. פתיב פתיב (שמואל א ד) יושב הפרוכים, וכתוב (שמואל ב כב) וירכב על פרוכ ויעף. יושב הפרוכים, פד שריא לאתישבא בשלימותא, פתיב יושב הפרוכים. (ס"א כד אשתבח בשלימותא) וכד לא שריא, ולא אתיישבא מלפא בכרסיא, פתיב וירכב על פרוכ חד, דלא אתיישבא מלפא בכרסייה. יושב הפרוכים תרי.

אמר רבי יוסי, ווי לעלמא, פד חד פרוכ אהדר אנפיה מחבריה, דהא כתיב ופניהם איש אל אחיו, פד הוי שלמא בעלמא. אמר רבי יצחק, הא תנינן (ויקרא יח) ערות אביך וערות אמך לא תגלה, ווי למאן דגלי עריותהון. פגוונא דא כתיב ביצקב, מברית מן הקצה אל הקצה. זפאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריך הוא משתבח בתשבחתיהו כגוונא דלעילא, דכתיב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

תאנא אמר רבי יצחק, ביומי קדמאי, הוה בר נש אמר לחבריה, אימא לי מלה חדא דאורייתא, וטול מנה כסף. השתא אמר בר נש לחבריה, טול מנה כסף ואשתדל באורייתא, ולית מאן דישגח, ולית מאן דירכין אודניה, בר אינון זעירין (כ"א ורעיו) קדישי

בזה למעלה) ולמעלה הפל עולה במשקל אחד, לא שונה ולא ישתנה, כמו שכתוב (מלאכי א) אני ה' לא שניתני. אמר רבי יהודה, כל המנורות מאירות מאחד ותלויות מאחד, והמנורות הן הפל אחד, שהרי לא רצו להפרד, ומי שמפרידם כאלו נפרד מחיי העולם.

אמר רבי יצחק, פתוב (ישעיה א) ונתתי נערים שריהם ותעלוילים ומשלו בם, הינו שפתוב (שמות כה) ועשית שנים פרכים זהב. פתוב (שמואל-ב-ו) יושב הפרוכים, וכתוב (שם כב) וירכב על פרוכ ויעף. יושב הפרוכים - פששורה להתישב בשלמות, פתוב יושב הפרוכים. (פשמנצא בשלמות) וכשלא שורה ולא מתישב המלך בכסא, פתוב וירכב על פרוכ, אחד, שלא מתישב המלך בכסא. יושב הפרוכים - שנים.

אמר רבי יוסי, אוי לעולם פשפרוב אחד מחזיר פניו מחברו, שהרי פתוב ופניהם איש אל אחיו, פשהיה שלום בעולם. אמר רבי יצחק, הרי שנינו, (ויקרא יח) ערות אביך וערות אמך לא תגלה. אוי למי שמגלה ערותם. כמו זה פתוב ביצקב, מברח מן הקצה אל הקצה. אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא משתבח בתשבחתם כמו שלמעלה, שפתוב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

שנינו, אמר רבי יצחק, בימים הראשונים היה אדם אומר לחברו: אמר לי דבר אחד מהתורה וטל מנה כסף. עכשו אומר אדם לחברו: טל מנה כסף ועסק בתורה. ואין מי שישגיח, ואין מי שירכין אזנו, פרט לאותם מעטים (ורעים) קדושים עליונים שהקדוש ברוך הוא משתבח

בָּהֶם, שְׁכָתוּב (שם ס) וְעַמּוּן כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר. וְוֵי הַעֲמֻדִים וְחֲשָׁקֵיהֶם כְּסָף. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְוֵי הַעֲמֻדִים - הָרִי אֲמַרְנֵנוּ, כָּל אוֹתָם שְׁנֵאֲחֻזִּים מְקַשְׂרִים קְנִימִים עֲלִינוּנִים, נִקְרָאִים וְוֵי הַעֲמֻדִים. וְכָל אוֹתָם שְׁלֻמְטָה תְלוּיִים מְאוֹתָם וְוִים. מַה זֶה וְוִים? שֵׁשׁ בְּתוֹךְ שֵׁשׁ, וְנֵאֲחֻזִּים וּמוֹשְׁקִים מְחוּטֵי הַשְּׂדֵרָה שְׁעוּמָד עֲלֵיהֶם. וּבְסִפּוֹר הַצְּנִיעוּת לְמַדְנוּ, וְוִים לְמַעְלָה, וְוִים לְמַטָּה, וְכָלֵם עוֹלָיִם בְּמִשְׁקַל אֶחָד.

עֲלִינוּנִין, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְשַׁתְּבַח בְּהוּ, דְכַתִּיב, (ישעיה ס) וְעַמּוּן כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר. וְוֵי הַעֲמֻדִים וְחֲשָׁקֵיהֶם כְּסָף. (שמות כז) רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְוֵי הַעֲמֻדִים, הָא אֲמִינָא כָּל אֵינוֹן דְּמִתְאַחֲדֵן מְקַטְרֵי קְנִימִין עֲלֵאִין, אֶקְרוּן וְוֵי הַעֲמֻדִים. וְכָל אֵינוֹן דְּלִתְתָּא, תְּלִיין מְאֵינוֹן וְוִים. מָאן וְוִים. שְׁתָּא בְּגוּ שְׁתָּא, וּמִתְאַחֲדֵן וּמִתְשַׁקְיִין מְחוּטָא דְשְׂדֵרָה, דְקָאִים עֲלֵיהוּ. וּבְסִפּוֹרָא דְצְנִיעוּתָא תְּאֲנָא, וְוִים לְעֵילָא, וְוִים לְתַתָּא, וְכִלְהוּ בְּמִתְקַלָּא חַד סְלָקִין.

ספרא דצניעותא

מָאן צְנִיעוּתָא דְסִפְרָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲמִשָּׁה פְּרָקִין אֵינוֹן דְּכִלְיָן בְּהִיכָל רַב, וּמְלִיין כָּל אֶרְעָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי כִלְיָן הָנִי, מְכִלְהוּ עַדִּיפִי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֵכִי הוּא, לְמָאן דְּעָאֵל וְנִפְק, וְלְמָאן דְּלָא עָאֵל וְנִפְק לָאו הֵכִי.

מִתְרָא, לְבַר נֶשׁ דְּהוּה דִּינִירָה בִּינֵי טוּרִין, וְלָא יָדַע בְּדִינֵירֵי מְתָא. זְרַע חֲטִיין וְאָכִיל חֲטִי בְּגוּפֵיהוּ. יוֹמָא חַד עָאֵל לְמְתָא, אֶקְרִיבוּ לִיה נְהֻמָּא טְבָא. אָמַר הוּא בַר נֶשׁ, דְּנָא לְמָה. אָמְרוּ נְהֻמָּא הוּא לְמִיכָל. אָכַל וְטַעַם לְחֻדָּא לְחֵפִיה. אָמַר וּמָמָה אֲתַעְבִּיד דָּא. אָמְרוּ מְחֻטִין. לְבַתָּר אֶקְרִיבוּ לִיה גְּרִיצִין דְּלִישִׁין בְּמִשְׁחָא. טַעַם מְנִיִּיהוּ, אָמַר וְאֵלִין מְמָה אֲתַעְבִּידוּ. אָמְרוּ מְחֻטִין. לְבַתָּר אֶקְרִיבוּ לִיה טְרִיקֵי מְלָכִין, דְּלִישִׁין בְּדוּבְשָׁא וּמִשְׁחָא. אָמַר וְאֵלִין מְמָה אֲתַעְבִּידוּ. אָמְרוּ מְחֻטִין. אָמַר וְדָאִי אָנָּא מְאֵרִי דְכָל אֵלִין, דְּאָנָּא אָכִיל עֶקְרָא דְכָל אֵלִין דְּאִיהוּ חֻטָּה. בְּגִין (ד קע"ו ע"ב) הוּא דְעָתָא מְעַדוּנֵי עֲלָמָא לָא יָדַע וְאֲתַעְבִּידוּ מְנִיָּה. פֶּה, מָאן דְּנִקִּיט כְּלָלָא, וְלָא יָדַע בְּכִלְהוּ עַדוּנִין דְּמִהֲנִיין, דְּנִפְקִין מִהוּא כְּלָלָא

ספרא דצניעותא פרקא קדמאה

תְּאֲנָא. סִפְרָא דְצְנִיעוּתָא, סִפְרָא, דְשָׁקִיל בְּמִתְקַלָּא. (תְּאֲנָא) דְעַד דְּלָא הָוָה מִתְקַלָּא, לָא הוּוּ מְשַׁגְיַחִין אֶפְיִן בְּאֶפְיִן, וּמְלָכִין קַדְמָאִין מִיתוּ, וְזִינוּנִיהוּן לָא אֲשַׁתְּפָחוּ, וְאֶרְעָא אֲתַבְּטְלָת. עַד דְּרִישָׁא דְכְּסוּפָא דְכָל כְּסוּפִין, לְבוּשֵׁי דִיקָר אֲתַקִּין, וְאֲחֻסִּין.

הָאֵי מִתְקַלָּא תְּלִי בְּאֲתָר דְּלָא הָוָה, אֲתַקְלוּ בֵּיה אֵינוֹן דְּלָא אֲשַׁתְּפָחוּ.

מתקלא קאים בגופיה. לא אתאחד, ולא אתחזי. ביה סליקו, וביה סלקין דלא הוו, והוו, ויהויין.

כתרא גו סתרא, אתתקן ואזדמן, בחד גולגלתא, מלייא טלא דבדולחא. קרומא דאזירא אזדכך וסתים, אינון עמר נקי תליין בשקולא. רענא דרעוין אתגליא בעלותא דתתאי. אשגחא פקיחא דלא נאים, ונטיר תדירא. אשגחותא דתתא באשגחותא דנהירו דעלאה. (דביה) תרין נוקבין דפרדשקא, דאתער רוחא לכלא.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ שיתא, בראשית ברא שית עליהו, כולהו לתתא, ותליין משבעה דגולגלתא עד יקירו דיקירותא, והארץ תנינא לאו בחושפן והא אתמר. ומההיא דאתלטטיא נפקא, דכתוב (בראשית ה) מן האדמה אשר אררה יי'. היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. תליסר, תליין בתליסר יקירו דיקירותא.

שיתא אלפי שנין, תליין בשיתא קדמאי, שביעאה עליהו, דאתתקף בלחודוי. ואתחריב פלא בתריסר שעתו, דכתוב היתה תהו ובהו וגו'. תליסר יקים לון ברחמי, ומתחדשן בקדמיתא, וקמו (כ"ג קמו) כל אינון שיתא. בגין דכתוב ברא, ולבתר כתיב היתה, דהא הות ודאי, ולבסוף תהו ובהו וחשך, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

גלופי דגליפין כחזו דחויא אריה, ומתפשט לכאן ולכאן, זנבא ברישא. רישא (אחורא) אחיד אכתפין, אעבר וזעים, נטיר וגניז. חד לאלף יומין זעירין אתגלייא, (נ"א אתמלייא) קולטרא בקטרוי, סנפירא בעדבוי, אתבר רישיה במיין דימא רבא, דכתוב (תהלים עד) שברת ראשי תנינים על המים. תרין הוו, חד אתחזרי, תנינם פתיב חסר. ראשי, פמה דאת אמר (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע.

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, היינו דכתיב (תהלים לג) פי הוא אמר ויהי, הוא בלחודוי. לבתר אתחזרו חד יהו"י יה"ו ו"י ו' בתראה שכינתא לתתא. פמה דה' שכינתא אשתכח ובחד מתקלא אתקלו.

ותחיות רצוא ושוב, דכתיב וירא אלהים את האור פי טוב. (ישעיה ג) אמרו צדיק פי טוב. האי, במתקליה סלקא. קדמאה בלחודוי. וכלא לחד אתחזרי. אחתא ומודעתא כלילן דא בדא ביו"ד ה"א, פתרין רחימין דמתחבון.

שיתא נפקין מענפא דשרשא דגופא, לישן ממלל רברבן. לישן דא, סתים בין יו"ד וה"א, דכתיב (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם

יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתּוֹב יְדוּ לַיְיָ וּבָשֶׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה (כִּנְיָה) מִמֶּשׁ. זֶה יֹאמֶר לֵה' אָנִי: אַחְתָּא. וְכֹלֵא אֶתְמַר בִּיה"ו. כֹּלֵא כְּלִילָן בְּלִישָׁן סְתִים לְאִימָא. דְּהָא אֶתְפַּתַּח לִיה דְּנַפְיָא מִינָה. אַבָּא יְתִיב בְּרִישָׁא, אִימָא בְּאַמְצָעִיתָא, וּמִתְפַּסְיָא מִפְּאָן וּמִפְּאָן וּוי לְמָאן דְּגַלִּי עַרְיִיתָהוּן.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם, שְׁלִיט דְּכַר בְּנוֹקְבָא. (ס"ו שְׁלִימוֹ דְּכַר וּנוֹקְבָא) דְּכַתִּיב (מִשְׁלִי י) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם, נְהִיר יו"ד בְּתַרְיִן, וְנְהִיר וּמַעֲבַר לְנוֹקְבָא. אֶתְיַחַד יו"ד בְּלַחֲדוּדִי, (וּבְמַר ב) סְלִיק בְּדַרְגוּי לְעִילָא לְעִילָא. אֶתְחַשְׁבָּא נוֹקְבָא, וְאֶתְנַהֲרִת אִימָא וּמִתְפַּתַּח (דף קע"ו ע"א) בְּתַרְעוּי. אַתָּא מִפְּתַח דְּכִלִּיל בְּשִׁית, וּמִכְסִיָּא פְתַחְהָא, וְאַחִיד לְתַתָּא לְהָאִי וּלְהָאִי, וּוי לְמָאן דְּגַלִּי פְתַחְהָא.

פְּרָקָא תְּנִינָא

דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא. (דִּיקְנָא) לָא אַדְכַּר בְּגִין דְּהִיא יְקִירוּתָא דְּכֹלֵא מְאֲדָנִין נַפְקַת, בְּסַחְרָנְהָא דְּבַסְיָטָא, סְלִיק וְנַחֲת חוּטָא חוּרָא. בְּתַלְיִסְר מִתְפַּרְשׁ.

בְּיַקְרָא דְּבִיקִירוּתָא הֵהִיא, כְּתִיב (יִרְמִיָּה ב) לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם. אָדָם לְבַר הוּא. אָדָם לָא כְּלִיל הַכָּא. כֹּל שָׁפָן אִישׁ. בְּתַלְיִסְר נְבִיעִין מְבוּעִין מִתְפַּרְשָׁן, אַרְבַּע בְּלַחֲדוּדִי אֶסְתְּמְרוּ. תְּשַׁעָּה אֶשְׁקִיּוֹן לְגוּפָא. (נ"א לְנַתָּא).

(תִּיקְנָא קְדָמָה) מְקָמִי פְתַח דְּאֲדָנִין, שְׁאַרִי יְקִירוּ לְאֶתְתַּקֵּן, (תְּנִינָא) נַחֲת בְּשַׁפְּירוּ בְּרִישָׁא דְּשַׁפּוּן. מְהִיא רִישָׁא לְהָאִי רִישָׁא קְאִים. (תְּלִיתָא) אַרְחָא דְּנַפְיָא תַּחֲוֹת תְּרִין נוֹקְבִין דְּפְרִדְשָׁקָא, לְאַעֲבָרָא חוּבָה, דְּכַתִּיב (מִשְׁלִי יט) וְתַפְאֲרָתוֹ עָבּוֹר עַל פֶּשַׁע. (רְבִיעָא) תַּחֲוֹת שַׁפּוּן אֶסְחַר שַׁעֲרָא לְרִישָׁא אַחְרָא. (חֲמִישָׁא) אַרְחָא אַחְרָא נַפְיָא תַּחֲוֹתוּי. (שְׁתִּיתָא) חֲפִי תְּקַרְוּבְתָא דְּבוּסְמָא, לְרִישָׁא דְּלְעִילָא. (שְׁבִיעָא) תְּרִין תְּפּוּחִין אֶתְחַזּוֹן לְאַנְהָרָא בּוּצִינִין. (תְּמִינָא) מְזֵלָא דְּכֹלֵא, תְּלִיָּא עַד לְבָא, בִּיה תְּלִיָּין עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

(תְּשִׁיעָא) אִינוּן דְּתַלְיָין לָא נַפְקִין דָּא מִן דָּא. (עֲשִׂירָא) חֲפִיָּין זַעֲרִין עַל גְּרוּנָא (תְּרִסָּר) דִּיקִירוּ. רְבַרְבִּין, מִתְשַׁעֲרִין בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים. (תְּרִסָּר) וְכַד) שַׁפּוּן אֶתְפְּנוֹן מִכָּל סְטֵרִין, זַפְּאָה לְמָאן דְּנִשְׁיָא מְאִינוּן נְשִׁיקִין. (תְּלִיסָּר) בְּהֵהִיא מְזֵלָא דְּכֹלֵא נְגִידִין תְּלִיסָּר מְשִׁיחִין דְּאַפְרָסְמוּנָא דְּכִנָּא. כֹּלֵא כְּהָאִי מְזֵלָא שְׂכִיחַ, וְסְתִים.

בְּזִמְנָא דְּמָטָא תְּשִׁרִי, יַרְחָא שְׁבִיעָאָה, מְשַׁתְּכַחִי (תְּרִסָּר) אֲלִין תְּרִיסָּר (ס"א תְּלִיסָּר) בְּעֵלְמָא עֲלָאָה וּמִתְפַּתַּחִי תְּרִיסָּר (ס"א תְּלִיסָּר) תְּרַעִי דְּרַחֲמִי, בְּהֵהוּא זְמָנָא (יִשְׁעִיָּה נח) דְּרִשׁוּ יְי' בְּהַמְצָאוֹ כְּתִיב.